

„Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.”

(Heb. 13:8)

Kiertokirje

Huhtikuu2012

Juhlavuosisjulkaisu

Rakkaat veljet ja sisaret Kristuksessa,

oikein sydämellisesti tervehdin teitä kaikkia meidän HERRAMME Jeesuksen Kristuksen kalliissa Nimessä Ef. 3:3-4:n Sanalla, jonka kohdistan täysin itseeni ja kaikkiin totisiin uskoviin tässä ajassa:

„...että näet tämä salaisuus on ilmestyksen kautta tehty minulle tietäväksi, niin kuin olen siitä edellä lyhyesti kirjoittanut; josta te sitä lukiessanne voitte huomata, kuinka perehtynyt minä olen Kristuksen salaisuuteen, ...”

Paavali on käyttänyt hyväkseen jokaisen tilaisuuden saarnata hänelle paljastettua, ja vaikka se sitten oli aamuvarhaisesta iltamyöhälle (Apt. 28:23). Sitä vastoin hän on kirjoittanut lyhyesti. Kerran hän opetti keskiyöhön asti, sitten seurasi leivänmurtaminen ja senjälkeen se jatkui edelleen päivänkoittoon asti (Apt. 20:7-12). Myös veli Branham on pitänyt pitkiä saarnoja, jotka, kiitos olkoon Jumalalle, nauhoitettiin ääninauhoille. Hänen kotiinmenonsa jälkeen, ja myös minun pyyntöni johdosta, ne painettiin Jeffersonvillessä Roy Bordersin johdolla. Niissä meille on saarnattu koko Jumalan neuvopäätös. Paavalin kanssa saan todistaa, että minä olen perehtynyt Kristuksen salaisuuteen paljastamisen kautta. Minä olen palvellut HERRAA Jumalan avulla päivin ja öin enemmän kuin puoli vuosisataa, olen matkustanut, olen saarnannut ja olen kirjoittanut.

Minkä Jumala on paljastanut yhdelle Hänen palvelijoistaan, se on aina määrätty kaikkia Kristuksen palvelijoita varten, koko seurakuntaa varten. Paavali puhui Kristuksen salaisuudesta, „ *niin kuin se nyt on ilmoitettu hänen pyhille apostoleilleen ja profeetoille* (jakeet 5+6). Patmoksen saarella se oli apostoli Johannes, jolle

lahjoitettiin Jeesuksen Kristuksen paljastaminen, ja myös kaikille Jumalan palvelijoille (Ilm. 1:1-3). Päivät, jotka vuonna 1980 olen viettänyt Patmoksen saarella rukouksessa ja Ilmestyskirjan 22 luvun lukemisessa, olivat minulle suureksi siunaukseksi.

Alusta asti

Herra Jumala on ilmestynyt alusta asti omilleen moninaisiin tavoin: Jo Edenin puutarhassa Hän vieraili Adamin ja Eevan luona illan viileydessä ja on ollut heidän kanssaan yhteydessä (1.Moos. 3). Eenokista kuvataan, että hän vaelsi Jumalan kanssa, hänellä oli Jumalan mielisuusio ja hänet temmattiin ylös (1.Moos.5:24; Heb.11:5). Me luemme Nooasta, liitonsolmimisesta vedenpaisumuksen jälkeen, sateenkaaresta liiton merkkinä (1.Moos.9) ja Aabrahamista, jolle Jumala antoi lupauksen siunata kaikkia kansoja, jotka ovat uskova niinkuin hän. Hänen kanssaan Jumala teki ympärileikkauksenliiton (1.Moos.17:13). Kaikki Vanhan Testamentin profeetat ja kaikki Jumalan miehet tunsivat Herran Jumalan henkilökohtaisesti ja seurasivat Hänen ohjeitaan. Koko Raamatussa puhutaan henkilökohtaisista Jumala-ilmestyksistä Luojana, Kuninkaana, Pelastajana jne. Uudessa Testamentissa me näemme henkilökohtaisen Jumala-ilmestyksen Lunastajassamme, jonka kautta me olemme saaneet lapseuteen asettamisen, kaikissa tehtävissä jumalallista pelastussuunnitelmaa vastaten Jumalan Karitsana, Välittäjänä, puolestapuhujana jne.

Tässä esiinpanossa on kyse pääasiallisesti näyttää, että Herra on paljastanut itsensä meidän ajassamme veli Branhamin palvelustehtävän kautta kuten Vanhassa Testamentissa. Hänellä oli samat yliluonnolliset kokemukset niin kuin Aabrahamilla, Mooseksella ja profeetoilla. Usein veli Branham mainitsi »Herran Enkelin«, kun Hän Valossa kumartui alas sairaiden puolesta rukoilemisen yhteydessä. Toistuvasti hän puhui »Liiton Enkelistä« Herran ilmestymisen yhteydessä yliluonnollisessa tulipatsaassa. Hän painotti, että se on sama »Herran Enkeli«, joka on seurannut Israelin kansaa pilven- ja tulenpatsaassa.

Aabrahamille Jumala on ilmestynyt »Herran Enkelinä«, kun hän oli valmis uhraamaan luvatus poikansa Iisakin: „Silloin Herran enkeli huusi hänelle taivaasta sanoen: »Aabraham, Aabraham!« Hän vastasi: »Tässä olen!«...” (1.Moos.22:11-18).

Mooseksen aikana oli kyse pelastushistoriallisesta tapahtumasta: Israelin uloskutsumisesta ja ulosjohtamisesta, niin kuin Jumala oli

sen Aabrahamille luvannut (1Moos.15:13). „Silloin »Herran Enkeli« ilmestyi hänelle tulen liekissä orjantappurapensaasta;...Kun Herra näki hänen tulevan katsomaan, huusi Hän, Jumala, hänelle pensaasta ja sanoi: »Mooses, Mooses!« (2Moos.3:2+4). Tässä meillä on kolme kuvausta, nimittäin „Herran Enkeli”, „Herra, ja „Jumala” Yhtä varten, joka sitten esittelee itsensä: „»Minä olen sinun isäsi Jumala, Aabrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala«. Ja Mooses peitti kasvonsa, sillä hän pelkäsi katsoa Jumalaa (jae 6).

Hän ilmestyy hahmossa enkelinä tulenliekissä, Herrana Hän näkee Mooseksen tulevan lähemmäksi, Jumalana Hän puhuu hänelle. Kuitenkin oli vain Yksi, sillä on olemassa vain yksi ainoa Jumala. YKSI Jumala on paljastanut itsensä meidän pelastukseemme Uudessa Testamentissa Isänä taivaassa, maan päällä Pojassa ja seurakunnassa Pyhän Hengen kautta.

Mooses halusi tietää, mikä Hän, joka hänet lähettää, on nimeltään: „Mooses sanoi Jumalalle: »Katso, kun minä menen israelilaisten luo ja sanon heille: 'Teidän isienne Jumala on lähettänyt minut teidän luoksenne', ja kun he kysyvät minulta: 'Mikä hänen nimensä on?' niin mitä minä heille vastaan?» Jumala vastasi Moosekselle: »Minä olen se, joka minä olen.« Ja hän sanoi vielä: »Sano israelilaisille näin: 'M i n ä o l e n' lähetti minut teidän luoksenne« Ja Jumala sanoi vielä Moosekselle: »Sano israelilaisille näin: :Herra, teidän isienne Jumala, Aabrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala, lähetti minut teidän luoksenne; tämä on minun nimeni iankaikkisesti, ja näin minua kutsuttakoon sukupolvesta sukupolveen.«” (2.Moos.3:13-15).

Iankaikkinen, kun Hän paljastaa itsensä, on aina MINÄ OLEN läsnä olevana. MINÄ OLEN Herra, taivaan ja maan Luoja. Kymmenen käskyn julistuksen yhteydessä me luemme: „Ja Jumala puhui kaikki nämä sanat ja sanoi: »MINÄ OLEN Herra, sinun Jumalasi...«” Jes. 44:6:ssa on kirjoitettu: „Näin sanoo Herra, Israelin Kuningas, ja sen Lunastaja, Herra Sebaot: »Minä olen ensimmäinen, ja minä olen viimeinen, ja paitsi minua ei ole yhtäkään Jumalaa.«” Aina Raamatun viimeiseen kirjaan, Ilmestyskirjaan asti, Herra esittelee itsensä MINÄ OLEN:na: „»MINÄ OLEN A ja O (Alfa ja Omega)«, sanoo Herra Jumala, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, Kaikkivaltias.” (1:8) „MINÄ OLEN A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu.” (22:13).

Monien »MINÄ OLEN« perusteella, jona Herra paljasti itsensä Vanhassa ja Uudessa Testamentissa, me tunnistamme, että Hän on aina sama. „Jeesus sanoi heille: »Totisesti, totisesti minä sanon

teille: ennen kuin Abraham oli, MINÄ OLEN» (Joh.8:58, saks. käännös). Vanhan Testamentin JAHVE/Herra on Uuden Testamentin Herra Jeesus /JASHUA. „...ja ettei kukaan voi sanoa: »Jeesus olkoon Herra«, paitsi Pyhässä Hengessä.» (1Kor.12:3).

Joel 2:32:ssa sanotaan: „Ja jokainen, joka huutaa avuksi Herran/JAHVEN nimeä, pelastuu.” Room. 10:13:ssa on kirjoitettu sama Sana vielä kerran viittauksella Jeesukseen, sillä jokainen, joka huutaa avuksi HERRAN JEESUKSEN/JASHUAN nimeä, pelastuu.

Kaikkien ihmetekojen yhteydessä, jotka Mooses faraon edessä teki, oli kyse ainoastaan yhdestä: „Päästä minun kansani palvelemaan minua!” (2Moos.8:1; 8:20; 9:1; 9:13; 10:3). Jumalan liitonsolmimisen yhteydessä Israelin kanssa on Herra silloin »Liiton Enkeli«, koska Hän antoi kansalleen liiton käskyt.

„Ja Herra sanoi Moosekselle: »Kirjoita itsellesi nämä sanat, sillä näiden sanojen mukaisesti minä olen tehnyt liiton sinun ja Israelin kanssa«. Ja hän oli siellä Herran tykönä neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä syömättä ja juomatta. Ja hän kirjoitti tauluihin liiton käskyt, ne kymmenen käskyä». (2Moos.34:27-28 saks. käännös).

Mooseksen kautta Jumala antoi uloskutsutulle seurakunnalle sitovat ohjeet ja sanoi: „Jos te nyt kuulette minun ääntäni ja pidätte minun liittoni, niin te olette minun omaisuuteni ennen kaikkia muita kansoja, sillä koko maa on minun. Ja te olette minulle pappien kuningaskunta ja pyhä kansa. Sano nämä sanat israelilaisille.” (2Moos. 19:5-6). Ulosjohtaminen oli yksistään Jumalan asia, kuitenkin silloin uloskutsuttujen uskoa täytyi seurata kuuliaisuus pitää liitto sen kautta. Niin uloskutsuttu Israelin seurakunta tuli Jumalan kuningaskunnaksi ja papistoksi.

Tämä on myös lunastetun ja uloskutsutun uusitamentillisen seurakunnan määritelmä: „Mutta te olette »valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja«, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa;» (1Piet.2:9). „...ja tehnyt heidät meidän Jumalallemme kuningaskunnaksi ja papeiksi, ja he tulevat hallitsemaan maan päällä” (Ilm.5:10).

»Herran Enkelinä« Hän johti kansaansa Israelia näkyvässä hahmossa yliluonnollisessa pilvessä. „Ja Herra kulki heidän edellensä, päivällä pilvenpatsaassa johdattaaksensa heitä tietä

myöten ja yöllä tulenpatsaassa valaistaksensa heidän kulkunsa, niin että he voivat vaeltaa sekä päivällä että yöllä. Pilvenpatsas ei poistunut päivällä eikä tulenpatsas yöllä kansan edestä.” (2Moos. 13:21-22).

Neh. 9:12-13:ssa me luemme: „Sinä johdatit heitä päivällä pilvenpatsaasta ja yöllä tulenpatsaasta, valaisten heille tien, jota heidän oli kuljettava. ja Sinä astuit alas Siinain vuorelle ja puhuit heille taivaasta ja annoit heille oikeat tuomiot ja totiset lait, hyvät säädökset ja käskyt.” Herra Jumala voi tehdä itsensä tunnetuksi näkyvänä maan päällä ja silti antaa äänensä kuulua taivaasta. Jumala on Henki – on kaikkialla läsnä oleva.

2Moos. 40:34-38:ssa pilvi mainitaan viisi kertaa (saks.käännös): „Ja niin Mooses päätti sen työn. Sitten pilvi peitti ilmestysmajan, ja Herran kirkkaus täytti asumuksen; eikä Mooses voinut mennä ilmestysmajaan, sillä pilvi oli laskeutunut sen päälle, ja Herran kirkkaus täytti asumuksen. Ja joka kerta, kun pilvi kohosi asumuksen päältä, lähtivät israelilaiset liikkeelle; näin oli koko heidän vaelluksensa ajan. Mutta milloin pilvi ei kohonnut, he eivät lähteneet liikkeelle, ennekuin sinä päivänä, jona se taas kohosi. Sillä Herran pilvi oli päivällä asumuksen päällä, ja yöllä oli siinä tullen hohde kaikkien israelilaisten silmien edessä; näin oli koko heidän vaelluksensa ajan.”

Tempppelin vihkimisen yhteydessä Herra kumartui alas jälleen ylikuonnollisissa pilvessä: „...niin että papit eivät voineet astua toimittamaan virkaansa pilven tähden; sillä Herran kirkkaus täytti tempelin.” (1Kun.8:10-21).

Uudessa testamentissa

Myös Uudessa Testamentissa mainitaan ylikuonnollinen pilvi, näin Jeesuksen kirkastamisessa vuorella:

„Hänen vielä puhuessaan, katso, heidät varjosi valoisa pilvi, ja katso, pilvestä kuului ääni, joka sanoi: »Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt; kuulkaa häntä!».” (Matt.17:5).

Markus on samoin todistanut sen kokemuksen: „Ja tuli pilvi, joka peitti heidät varjoonsa, ja pilvestä kuului ääni: »Tämä on minun rakas Poikani; kuulkaa häntä!»” (9:7).

Hänen taivaaseenastumisestaan me luemme Apt.1:9-11:ssä: *Kun hän oli tämän sanonut, kohotettiin hänet ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään.*”

Meidän Lunastajamme on mennyt pilvessä ylös taivaaseen, ja 1.Tess. 4:17 mukaisesti lunastetut ylöstemmataan kaikista maanosista pilvessä Herraa vastaan yläilmoihin.

Kun Paavali koki kääntymisensä ja kutsumisensa, yhtäkkiä hänen ympärillään säteili kirkas valo taivaasta, ja hän kuuli sanat: „Saul, Saul, miksi vainoat minua?“ Paavali kysyi: „Kuka olet, Herra?“ Hän vastasi: „Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat!“ Näyn perusteella Ananias lähetettiin hänen tykönsä ja hän sanoi: „Veljeni Saul, Herra lähetti minut – Jeesus, joka ilmestyi sinulle tiellä, jota tulit – että saisit näkösi jälleen ja tulisit täytetyksi Pyhällä Hengellä.“ (Apt. 9:5+17). „Meidän isiemme Jumala on määrännyt, sinut tuntemaan hänen tahtonsa ja näkemään Vanhurskaan ja kuulemaan kutsun hänen suustaan” (Apt.22:14 saks. käännös). 1Kor.9:1:ssä hän todistaa: „Enkö minä ole vapaa? Enkö minä ole apostoli? Enkö minä ole nähnyt Herran Jeesuksen?...” (saks. käännös). Taivaallisella ilmestyksellä oli jumalallinen tehtävä, lähettäminen, yhdistetty pelastushistoriallisen merkityksen kanssa.

Se tapahtui meidän ajassamme

Myös meidän ajassamme oli vahvistettu lähettäminen tuomaan takaisin Jumalan lasten sydämet *apostolisten isien* uskoon. Se oli lupauksen täyttymys Malakia 4:5-6:sta, niin kuin meidän Herramme on sen vahvistanut Matt.17:11:ssä ja Mark.9:12:ssa: „*Elia tulee ja tuo kaiken jälleen oikeaan tilaan.*” Siitä nyt on kyse Herran Seurakunnassa: Niin kuin Elia aikanaan otti 12 kiveä vastaten 12 heimoa ja rakensi uudelleen Herran alttarin, kutsui kansan kokoon Karmel-vuorelle ja sydämet tuotiin kääntymykseen (1Kun. 18:21-37), niin on Jumalan mies meidän ajassamme nostanut uudestaan esiin 12 apostolin opin (Apt.2:42) ja tuonut meidän sydämemme kääntymykseen. Seurakunta täytyy olla asetettu takaisin alkuperäiseen tilaan, ennekuin Jeesus voi tulla takaisin, sillä niin lupaus kuuluu: „*Taivaan pitää omistaman hänet niihin aikoihin asti, jolloin jälleen asetetaan kohdallensa kaikki se, minkä Jumala on ilmoittanut pyhän profeettainsa suun kautta.*” (Apt. 3:21; saks. käännös). Se on myös NÄIN SANOO HERRA.

Uskonpuhdistuksesta lähtien oli monia herätyksiä, joissa Evankeliumin julistus asetettiin keskipisteeseen. 20. vuosisadan

alussa tapahtui valtava Hengen vuodatus, samankaltainen kuin helluntaina. Sen seurauksena ovat nousseet esiin eri helluntai-seurakunnat. Mutta aitoa läpimurtoa alkukristillisyyteen ei vielä ollut. Toisen maailmansodan jälkeen sitten astui esiin mies, jolla oli kirjoitustenmukainen apostolinen ja profeetallinen palvelustehtävä. Hän oli William Branham, Jumalan lähettämä mies, jonka kautta valtavin pelastus- ja parantamisherätys Jeesuksen ja apostolien päivien jälkeen koki läpimurtonsa.

Toukokuussa 1946 veli Branhamilla oli seuraava kokemus: yliluonnollinen valo illalla säteili huoneeseen. Veli Branham näki, miten Jumalan sanansaattaja tuli alas tässä valossa ja sitten tuli hänen luokseen. Pelästyneenä hän nousi ylös ja kuuli ensimmäiset sanat: „*Älä pelkää, minut on lähetetty Jumalan läsnäolosta sinun luoksesi.*” Hän selvitti edelleen hänelle kaikki yksityiskohdat, jotka olisivat hänen palvelustehtävässään. Veli Branhamille muun muassa sanottiin: „*Niin kuin Moosekselle annettiin kaksi merkkiä, niin myös sinulle annetaan kaksi merkkiä.*” Ensimmäinen merkki oli siinä, että hän otti vasemmalla kädellään sairaan henkilön oikean käden, jolloin sitten Branhamin käden päällä tuli näkyväksi se tauti – esim. syöpä, kasvain – ja sitä seuranneessa parantumisessa se jälleen katosi; toinen merkki oli, että hänelle paljastettiin sen ihmisen elämästä, jonka puolesta hän rukoili, jotakin, jota hän ei ehdottomasti voinut tietää. Jokaiselle henkilölle, josta veli Branhamille näytettiin näyssä jotakin, hän on voinut sanoa Herran nimessä. „Sinä olet parannettu Jeesuksen Kristuksen nimessä Jumalan voiman kautta.” Moosekselle Herra sanoi: „*Jos he eivät usko sinua eivätkä tottele ensimmäistä tunnustekoa, niin he uskovat toisen tunnusteon.*” (2Moos. 4:8).

Sadattuhannet ovat sen kokeneet vuosina 1946 vuoteen 1965 asti ja todistaneet, että sokeat tulivat näkeviksi, halvaantuneet käveleviksi, kuurot ovat voineet kuulla ja ennen kaikkea syöpäsairaat parannettiin. Se tapahtui, koska Jumalan sanansaattaja veli Branhamin kutsumisen yhteydessä sanoi: „*Jos sinä saavutat sen, että ihmiset uskovat sinua, ei sinun rukoustasi voi mikään vastustaa, ei myöskään syöpä.*”

Jumalan Poika oli, mitä tulee Hänen palvelustehtäväänsä, »profeetta«, joka luvattiin 5Moos. 18:18:ssa, niin kuin se myös vahvistettiin Apt. 3:22-23:ssa: „*Sillä Mooses on sanonut: »Profeetan, minun kaltaiseni, Herra Jumala on teille herättävä veljienne joukosta; häntä kuulkaa kaikessa, mitä hän teille puhuu. Ja on tapahtuva, että jokainen, joka ei sitä profeettaa kuule, hävitetään*»

kansasta!” Hän näki näyissä, mitä olisi, puhui sen, ja se tapahtui, aivan sama, oliko kyseessä oleva sokea, halvaantunut tai spitaalinen jne.

Tarkalleen sama palvelustehtävä toistui meidän ajassamme: veli Branhamille näytettiin näyissä, mitä tapahtuisi, hän puhui sen, ja se tapahtui. Yhä uudelleen Jumalan mies on sentähden viitannut Joh. 5:19:ään ja myös omaan palvelustehtäväänsä: „*Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: »Totisesti, totisesti minä sanon teille: Poika ei voi itsestäänsä mitään tehdä, vaan ainoastaan sen, minkä hän näkee Isän tekevän; sillä mitä Isä tekee, sitä myös Poika samoin tekee.*”

Veli Branham vertasi myös usein, mitä tulee hänen palvelustehtäväänsä, 1Moos. 18 kanssa, kun Herra kahden enkelin seuraamana vieraili Aabrahamin luona ja antoi lupauksen Iisakin syntymästä. Saara, joka oli teltassa ja kuunteli, nauroi itsekseen. Herra katsoi Aabrahamiin päin ja puhui hänelle: „*Miksi Saara nauroi?*” Samoin veli Branham viittasi Joh. 1:een, kun Andreas toi veljensä Herran luo, joka sitten sanoi hänelle: „*Sinun nimesi on Simon, sinun isäsi nimi on Johannes.*” Natanaelille Hän sanoi: „*Ennen kuin Filippus on kutsunut sinua, olen minä nähnyt sinut viikunapuun alla.*”

Niin kuin tiesi nainen kaivolla, jonka aikaisemman elämän Hän oli paljastanut: „*Kun Messias tulee, Hän on sanova meille kaiken!*” Ja Messias sanoi: „*Minä olen se, joka sinun kanssasi puhuu!*” Tämä profetallinen lahja, nähdä asiat näyissä ja saada ne paljastettuna, oli toisille mitä suurimmaksi siunaukseksi, samalla kun toiset, erityisesti kirjanoppineet ja fariseukset, kompastuivat siihen ja nimittivät Herraa Beelzebubiksi.

Se palvelustehtävä tapahtui meidän päivinämme tässä profetallisessa *ajanjaksossa*, jolloin Ihmisenpoika paljasti itsensä (Luuk.17:26-30). Hänen *tulemustaan* me vielä odotamme. Hänen *takaisinpaluunsa* tapahtuu *yhtäkkiä* yhtenä päivänä, yhdessä hetkessä. Silloin on oleva kaksi yhdellä vuoteella tai pellolla; toinen otetaan, toinen jää jäljelle. Se tapahtuu *yhdessä silmänräpäyksessä* (1Kor. 15:51-58), niin kuin Herra on sen tehnyt selväksi vertauksessa salamasta, joka leimahtaa idästä hamaan länteen asti (Matt.24:27; Luuk.17:24). Tarkemmin Hän ei olisi voinut sanoa sitä. Ja me uskomme, niin kuin se on kirjoitettu. Amen.

Jumalallinen vahvistaminen

Missä ikinä Herra on läsnä, siellä tapahtuu sanoinkuvaamatonta. Jumalan Henki on toiminnassa koko armonajan: ihmiset pelastetaan, vapautetaan, parannetaan ja siunataan. Se kaikki tapahtui veli Branhamin palvelustehtävässä tuhatkertaisesti. Se toteutui kirjaimellisesti, mitä Herra on sanonut: „*Teot, joita Minä teen, tulette te myös tekemään, ja vielä suurempia kuin nämä*” (Joh. 14:12).

Sama Jumala, joka paljasti itsensä Raamatun ajoissa Herrana, Liiton Enkelinä, on myös meidän ajassamme tehnyt itsensä tunnetuksi tulipatsaassa ja ylikuonnollisessa pilvessä. Herra on tehnyt todeksi lupauksensa: *Maailma ei näe minua enää, mutta te olette näkevä Minut, sillä Minä olen oleva teidän kanssanne aina maailman loppuun asti.*” Kyllä, Hän on jopa sallinut, että 24. tammikuuta 1950 Houstonissa, Texasissa, otettiin valokuva veli Branhamista tulipatsas päänsä päällä ja 28. helmikuuta 1963 valokuva ylikuonnollisesta pilvestä.

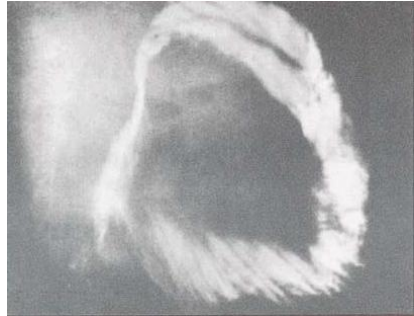
Houstonissa olivat sanomalehti-kuvaajat Herra Ayers, katolilainen, ja Herra Kippermann, juutalainen, jotka ottivat valokuvia erään väittelyn aikana jumalallisesta parantamisesta. Molemmat olivat veli Branhamin arvostelijoita. Filmin kehittämisessä tuli esiin, että kaikki negatiivit olivat tyhjiä ja ainoastaan yksi ainoa otos oli onnistunut: se, veli Branhamista, missä valo oli hänen päänsä yläpuolella. Gordon Linseyn pyynnöstä, jonka myös minä olen oppinut tuntemaan henkilökohtaisesti, lähetettiin negatiivi kyseenalaisia dokumentteja varten valantehneen asiantuntijan Dr. George J. Lacyn tutkimukseen Washingtoniin. Tutkinnan jälkeen hän on 29. tammikuuta 1950 antanut usein jäljennetyin todisteen. Hänen todistuksensa: ylikuonnollinen valo oli siellä, muutoin kamera ei olisi voinut kuvata sitä. Jumala itse on sillä todistanut, että Hän oli läsnä, ja on vahvistanut palvelijansa Sanan (Jes.44:26a).

Sama pätee ylikuonnolliseen pilveen, joka 28. helmikuuta 1963 jäi paikoilleen Flagstaffin ylle, Arizonassa. Niin kuin veli Branham oli nähnyt sen aikaisemmin eräässä näyssä, hän oli tuona aikana

Sunset-vuorella, ja tapahtui, niin kuin se hänelle näytettiin. Tästä näystä hän kertoi minulle joulukuussa 1962 ja pyysi minua saarnaamaan itsensä sijasta, koska hän tammikuussa muuttaisi Tucsoniin, Arizoonaan, Los Angelesissa kristittyjen liikemiesten kokouksessa, joka oli järjestetty Demos Shakarianin kahvilassa.

Valopilvi ilmestyi siniselle taivaalle ja oli vielä 28 minuuttia auringonlaskun jälkeen nähtävissä kirkkaasti valaistuna taivaalla. Se tapahtui tarkkaan siellä, missä veli Branham oli ja sai ohjeen seitsemän sinetin avaamiseen: Seitsemän valtavaa ukkosenjylinää kaikui ja koko seutu järisi kuin maanjäristyksen aiheuttamana, niin että kivenlohkareet vierivät alas. Paikoilleen jääneet kallion lohkareet minä olen nähnyt omin silmin eräällä matkalla Tucsonista Sunset-vuorelle joulukuussa 1968.

Epätavallisesta pilvestä otettiin sanomalehdistön kuvausten mukaan enemmän kuin 80 otosta eri paikoista käsin. Vieläpä tunnettu aikakauslehti Science on tuonut julkaisussaan 19. huhtikuuta 1963 tämän ilmiön kuvan kansisivulla ja sivuilla 292, 293, 294 Tucsonin yliopiston Dr. James McDonaldin artikkelin. Myös Life aika-kausilehti julkaisi toukokuun 17. 1963 julkaisussa artikkelin ja useampia valokuvia siitä. Pilvessä oli veli Branhamin ilmauksen mukaan seitsemän enkeliä pyramidin muodossa. Seitsemäs siinä kuviossa puhui hänelle.

Viittauksessa tähän tapahtumaan veli Branham sanoi seuraavaa: *Vuoristo mailien alalta järisi. Siellä olivat seitsemän enkeliä, yksi heistä hopeinen miekka kädessä. Sanottiin: »Palaa kotiin ja avaa seitsemän sinettiä, jotka annettiin.« Ne on paljastettu – todellinen salaisuus avioliitosta ja avioerosta, käärmeeen siemen ja kaikki muut asiat, joissa oli niin paljon sekasotkua. Se on NÄIN SANOO HERRA.*” (Pääsiäissinetti, 10. huhtikuuta 1965.

„Minä seisoin siellä kohotetuin käsin ja rukoilin, kun miekka putosi minun käteeni. Se on teille tunnettua. Minä seisoin siellä ja katselin sitä; se oli niin luonnollinen, kuin minun käteni on nyt. Minä en tiennyt, mitä se merkitsee. Se luovutettiin minulle samalla kun ääni sanoi: »Tämä on Kuninkaan miekka.« Myöhemmin, kun Herran enkeli paljasti sen, se oli

Sana kädessä. Heti senjälkeen ilmestyivät Herran enkelit ja puhuivat seitsemästä sinetistä; minun täytyi palata takaisin tänne Jeffersonvilleen ja saarnata seitsemästä sinetistä.” (Pasuunoiden Juhla, 19. kesäk.1964).

Täytyy vielä kerran tulla sanotuksi: Veli Branhamin kohdalla on kyse jumalallisesta lähettämisestä ja kutsumisesta valtavan vastuun kanssa niin kuin oli Mooseksen kohdalla. Hänen profeetallinen palvelustehtävänsä täytyy tulla oikein asetetuksi paikoilleen profeetalliseen Sanaan. Hän on julistanut, kuten Paavali, koko Jumalan neuvopäätöstä, on saanut kaikki salaisuudet paljastettuna ja on tehnyt ne tiettäväksi: aloittanut syntiinlankeemuksella Eedenin puutarhassa, aina siihen saakka kunnes aika sulautuu iankaikkisuuteen.

Raamatunuskovilla ihmisillä ei ole mitään vaikeutta uskoa, että enkeli tuli Sakariaan luo ja ilmoitti Johannes Kastajan syntymän tai, niin kuin samassa luvussa on kirjoitettu, että enkeli Gabriel tuli Marian luo ja ilmoitti Lunastajan syntymän (Luuk.1), myös että Herran enkeli astui kirkkaassa valonloisteessa siihen huoneeseen, missä Pietari oli vangittuna (Apt. 12:7), tai että Herra lähetti enkelinsä Johanneksen luo Patmoksen saarelle: „*näyttääkseen palvelijoillensa, mitä pian tapahtuman pitäisi*”, tai myös, mitä Dan. 8: 15-19:ssä kuvataan jne.

Täytyikö Jumalan kysyä joltakin, kun Hän kutsunut Mooseksen tai jonkun muun profeetan? Hän päättää itse oman iankaikkisen pelastussuunnitelmansa mukaisesti, jonka Hän ajan kuluessa toteuttaa, mitä Hän tekee. Myös veli Branhamin elämässä oli suuri määrä valtavia tapahtumia, jotka Jumala lahjoitti erityisesti hänelle seitsemännestä elinvuodestaan lähtien. Profeetathan ovat jo äitinsä kohdusta asti Jumalalle vihittyjä (Jer. 1:5). Johannes Kastaja oli Luuk. 1:15 mukaisesti Pyhällä Hengellä täytetty jo äitinsä kohdusta asti. Myös Paavali todistaa, että hän oli erotettu jo äitinsä kohdusta saakka (Gal. 1:15).

Seitsemäs sanansaattaja on Laodikean ajanjaksossa palvelustehtävänsä kautta johtanut sisään morsiusajanjakson. Hyvä niiden, jotka Totuuden Hengen kautta johdetaan sisään Totuuden Sanaan, niin kuin Herra on sen omilleen ilmoittanut: „*Totuuden Henki johtaa teidät sisään koko Totuuteen*” (Joh. 16:13)! Hyvä hänen, jonka ei tarvitse sanoa: „Se voi olla niin tai näin”, vaan tietää, että se on ikuisesti niin ja pitää paikkansa, niin kuin Jumala on sen sanonut Sanassaan, joka pysyy iankaikkisesti! Hyvä sen, joka osaa asettaa oikein paikoilleen Raamattuun sen, mitä veli Branham on sanonut! Ei ole mitään mieltä, ottaa monia lainauksia

pois asiayhteydestä ja vedota: „Profeetta on sanonut: ...! Profeetta on sanonut: ...!” Profeetallinen Sana ei salli mitään omaa tulkintaa (2 Piet. 1:20). Jokainen tulkinta on valhe, ja apostoli Johannes painottaa: „... että ei millään valheella ole alkuperänsä Totuudessa” (1Joh. 2:20). Se pysyy tässä: missä on jumalallinen paljastaminen, siellä, ei enää tulkita, ja siellä, missä tulkitaan, ei ole mitään paljastamista. Hänen totisessa seurakunnassaan täytyy kaiken olla raamatullista, se tarkoittaa: täydellisessä sopuinnassa Uuden ja Vanhan Testamentin kanssa.

Se, mikä veli Branhamin palvelustehtävään kuului, kaikki tapahtui. Mikä morsiusseurakunnalle on luvattu, se on varmasti tuleva siinä todellisuudeksi. Vain jos jotakin asiaa varten on joku lupaus olemassa Kirjoituksissa, silloin voi myös olla täyttymys, sillä ainoastaan: „*Sillä niin monta kuin Jumalan lupausta on, kaikki ne ovat hänessä »on« ; sentähden tulee hänen kauttaan myös niiden »amen«, Jumalalle kunniaksi meidän kauttamme.* (2Kor. 1:20). Karitsan morsian ei odota jotakin profeettaa, jonka tulee esiintyä neljän viikon ajan jossakin teltassa USA:ssa, eikä myöskään sitä, että Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ja sitten vähintään 30 päivää vaeltavat maan päällä. Se odottaa täydellistä ennalleenpalauttamista, lopullista Hengen vaikuttamista ja taivaallista Ylkää!

Viimeisen Sanoman tuli edeltää Kristuksen takaisinpaluuta, ja se tapahtuu nyt kaikella voimalla. Lopullisen valtavan Jumalan toiminnan kautta paljastettu Sana vahvistetaan valittujen keskuudessa maailmanlaajuisesti. Kruunaavan päätöksen muodostaa Herran takaisinpaluu ja ylöstempaus. „*Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran takaisinpaluuseen asti, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet. Sillä Herra itse on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa.*” (1Tess. 4:15-17). Ylöstempaus ei ole mikään yksityinen paljastaminen; se on tosin tapahtuva salaisesti, mutta on kaikkien aikojen suurin todellisuus: Jumalan poikien julkituleminen, meidän ruumiillinen muuttuminen ja ylöstottaminen Karitsan hääaterialle.

Liiton Enkeli

Vielä kerran, minä toivon, että viimeisen kerran, tulee tämä aihe Ilm. 10:llä raamatullisesti valaistuksi. Hänen ensimmäisessä tulemuksessaan on Jumala lähettänyt kansalleen Israelille profetaan tienvalmistajaksi, niin kuin Hän oli sen luvannut Mal.3:1:ssä (Matt. 11:7; Mark. 1:1-4). Tämä on yleisesti tunnettua. Saman jakeen Mal. 3:1:ssä toisessa osassa, joka viittaa tulemiseen Hänen kansansa Israelin tykö, on kirjoitettu »Liiton Enkelistä«, joka sitten tulee temppeliinsä: „... ja äkisti on tuleva temppeliinsä Herra, jota te etsitte, ja liiton enkeli, jota te halajatte. Katso, hän tulee sanoo Herra Sebaot.” – Kyllä, se on NÄIN SANOO HERRA! Tässä ei ole kyse Kristuksen takaisinpaluusta Ylkänä, ei morsiamen ylöstempauksesta eikä hääateriasta. Tämä tuleminen osuu jo »Herran päivään«. Pyhät Kirjoitukset sanovat sen meille: „Mutta kuka kestää hänen tulemisensa päivän, ja kuka voi pysyä, kun hän ilmestyy? Sillä hän on niinkuin kultasepän tuli ja niinkuin pesijäin saippua. Hän istuu ja sulattaa ja puhdistaa hopean, hän puhdistaa Leevin pojat, saa ne puhtaksi kuin kullan ja hopean ja sitten he tuovat Herralle uhrilahjoja vanhurskaudessa. Ja Herralle ovat otollisia Juudan ja Jerusalemin uhrilahjat niinkuin ammoiden menneinä päivinä ja muinaisina vuosina” (jakeet 2-4).

Tässä tekstissä meille kuvataan tarkkaan, mitä on tapahtuva, kun Herra tulee alas Liiton Enkelinä kansansa Israelin tykö. Sinä aikana Hän on puhdistava Leevin pojat ja kaikki Juudan uhrilahjat Jerusalemissa ovat oleva Hänelle otollisia. Tämä neuvoo meidät kirjaimelliseen täyttymykseen. Viimeisen lähetyskirjeen Ilm. 3:ssa ja uskoville vakavan kehoituksen jälkeen: „Kenellä on korva, hän kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille!” päättyy viimeinen seurakuntajakso. Veli Branham sanoi toistuvasti: „Seurakunta menee ylös luvun 4 kanssa ja tulee takaisin luvussa 19.” Senjälkeen Johannes ei näe enää Ihmisenpoikaa vaeltamassa seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä, vaan Herran valtaistuimella, sateenkaaren ympäröimänä: „Ja katso, taivaassa oli valtaistuin, ja valtaistuimella oli istuja. Ja istuja oli näöltänsä jaspis- ja sardionkiven kaltainen; ja valtaistuimen ympärillä oli sateenkaari” (Ilm. 4:2-3).

Ilm.10:ssä Herra tulee alas Liiton Enkelinä, sateenkaaren ympäröimänä: „Ja minä näin erään toisen, väkevän enkelin tulevan alas taivaasta; hänen verhonaan oli pilvi, ja sateenkaari oli hänen päänsä päällä, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, ja hänen jalkansa niinkuin tulipatsaat...” (Ilm.10:1). Sitten tapahtuu seuraavaa:

- I. Kädessään Hän pitää avattua kirjaa, joka vielä luvussa 5 oli sinetöity.
- II. Hän asettaa toisen jalkansa maan päälle ja toisen meren päälle ja huutaa kovalla äänellä, niinkuin leijona ärjyy.
- III. Vasta sitten, kun Hän on ärjynyt Juudan heimon leijonana (1Moos. 49:9), antavat ne seitsemän ukkosenjylinää äänensä kaikua.

Siitä hetkestä, jolloin Hän Liiton Enkelinä vannoo, on vielä kolme ja puoli vuotta ahdistuksenajan loppuun ja kuningasvalta alkaa: „... ja vannoi hänen kauttansa, joka elää iankaikkisesti: »Siihen on vielä aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa. Ja kun pyhän kansan yhden osan hajotus on loppunut, silloin nämä kaikki täyttyvät« (Dan 12:7b). Tämä on NÄIN SANOO HERRA Sanassaan.

Myös tämän tulemisen, kun Hän ärjyy niin kuin leijona, kuvaakin kolme Kirjoitusten paikkaa. Ensimmäinen on Jer. 25:30-36: „Herra ärjyy korkeudesta, antaa äänensä kaikua pyhästä asunnostansa. Hän ärjyy väkevästi yli lautumensa. Hän nostaa kuin viinikuurnan polkijat huudon kaikkia maan asukkaita vastaan. Pauhina käy maan ääriin asti, sillä Herralla on riita-asia kansoja vastaan, hän käy oikeutta kaiken lihan kanssa: jumalattomat hän antaa miekalle alttiiksi, sanoo Herra.” (Katso myös Jes.63:1-6 ja Ilm. 14:14-20).

Toinen paikka on Hoos11:10: „Ja he vaeltavat Herran jäljessä. Hän ärjyy kuin leijona – niin, hän ärjyy, ja vavisten tulevat Israelin lapset mereltä päin...” (saks. käännös).

Kolmas paikka on Joel 3:15-16: „Aurinko ja kuu käyvät mustiksi, ja tähdet kadottavat valonsa; Herra ärjyy Siionista ja antaa äänensä kuulua Jerusalemissa, ja taivaat ja maa järkkyvät; mutta Herra on kansansa suoja, Israelin lasten turva.”

Maaliskuun 17. 1963 veli Branham on lukenut ääneen Ilm. 10 ja on sitten yhtäpitävyydessä tämän juuri mainitun Kirjoituksen paikan kanssa sanonut: „Jos olette panneet sen merkille: se on Kristus. Vanhassa Testamentissa Häntä kutsutaan »Liiton Enkeliksi«. Hän tulee tässä juuri juutalaisten tykö, sillä seurakunta on saatettu päätökseen.” Se pitää paikkansa. Se ei ole vain täydellistetty, vaan on ylöstemmattu.

Me näemme tässä Herran väkevänä Liiton Enkelinä, joka on verhoutunut pilveen. Se on sama pilvi, joka on seurannut Israelin kansaa – sama Herra, sama Liiton Enkeli. Sateenkaari Hänen päänsä yläpuolella todistaa liitosta, jonka Hän on solminut Israelin kanssa. Kyllä, Hän ärjyy Siionin vuorelta, Jerusalemista. NÄIN SANOO HERRA Sanassaan. Kaikki muut ovat omavaltaisia tulkintoja (2Piet. 1:20). Hänet, joka ei usko Sanan Totuutta, on tuomittu uskomaan valhe. Vain hänelle, joka todella kunnioittaa Jumalan Sanaa, Herra voi puhua; vain hän, joka raamatullisesti osaa oikein asettaa paikoilleen sen, mitä veli Branham on sanonut, usko, niinkuin Kirjoitukset sanovat. Amen. Vain silloin me olemme Sanamorsian. Kaikki ukkosenjylinäopit ovat epäraamatullisia, sillä niitä ei löydy Raamatussa, ei ole siellä todistettu. Voi sitä, joka lisää jotakin Pyhien Kirjoitusten lukkoonlyötyyn todistukseen (Ilm. 22)!

Mal. 3:1b-5 mukaisesti Herra tulee tuona ajankohtana temppeleinsä. Se on se hetki, jolloin antikristus »kadotuksen lapsena«, »Kristuksen vastustajana«, joka korottaa itsensä kaiken yläpuolelle, on temppeleissä kaikessa röyhkeydessään. Herra on silloin iskevä hänet suunsa henkäyksellään (2Tess.2).

Hesekielin kirjassa, luvuissa 40-47 kuvataan temppelele ja virta, joka virtaa temppeleistä En Gediin aina Kuolleeseen Mereen saakka. „Sitten hän vei minut takaisin temppelelle. Ja katso, vettä kumpusi temppelelle kynnyksen alta itään päin...” Sakr.14:20-21:ssä on kirjoitettu, että silloin jopa padat Herran temppeleissä ovat oleva pyhiä. Jes. 66:6:ssa me luemme: „*Kuule! Metelin ääni kaupungista! Kuule! Ääni temppeleillä! Kuule! Herra maksaa vihollisilleen kuuluvan palkan!*” (saks. käännös)

Ilm. 11:ssä kuvataan kahden todistajan palvelustehtävä. Heti jakeessa 1 on kirjoitettu: „*Nouse ja mittaa Jumalan temppelele ja alttari ja ne, jotka siinä kumartaen rukoilevat.*” Sinä aikana täytyy temppelele, joka vuonna 70 j.Kr. tuhottiin, olla uudelleen rakennettu. Juutalaiset Itekumuurilla päättävät rukouksensa aina pyynnöllä: „Elohim Adonai, anna, että temppelele rakennetaan ja että Messias tulee.” Heti jakeessa 2 on kirjoitettu, että sinä aikana „pyhä kaupunki” – se on aina Jerusalemi – on pakanain tallattavana 42 kuukautta, se on yhtä kuin kolme ja puoli vuotta.

Kahdesta todistajasta sanotaan Ilm. 11:3:ssa, että he tulevat profetoimaan 1260 päivää, joka on samoin kolme ja puoli vuotta. Jotta ei kukaan päätyisi siihen ajatukseen, että on kyse samasta kolmesta ja puolesta vuodesta, mainitaan ajanjaksot yhden kerran

1260 päivänä kahden profeetan palvelustehtävää varten ja toiseen ajanjaksoon annetaan 42 kuukautta, joiden aikana kaupunkia tallataan. Ensimmäisen kolmen ja puolen vuoden aikana kahdella profeetalla on palvelustehtävänsä. Toisen kolmen ja puolen vuoden aikana on suuri ahdistuksen aika, jolloin tapahtuu jäljellejääneitten uskovien vaino, mutta erityisesti juutalaisten: „...sille annettiin valta tehdä sitä neljäkymmentä kaksi kuukautta” (Ilm.13:5). Näiden Israelin kolmen ja puolen vuoden ahdistuksenajan jälkeen julistetaan kuningasvalta. Se on NÄIN SANOO HERRA Sanassaan: „... ja ne annetaan hänen käteensä ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi. Sitten oikeus istuu tuomiolle,... Ja sitten valtakunta ja valta ja valtakuntien voima kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle. Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta, ja kaikki vallat palvelevat häntä ja ovat hänelle alamaiset” (Dan. 7:25-27).

Ilm.10:7:ssä löydämme ilmoituksen, että seitsemännen pasuunaenkelin mukana, kun hän puhaltaa sofaariinsa, Jumalan salaisuus tulee päätökseen, niinkuin Hän on sen paljastanut uskottavasti palvelijoilleen, profeetoille (Aam. 3:7). Kristus, Messias, Lunastaja, on Jumalan salaisuus paljastettuna (1Tim. 3:16). Juutalaiset eivät ole sitä silloin tunnistaneet, mutta sitten ovat katsova Häneen, jonka he ovat lävistäneet (Sakr. 12:9-14). Ilm. 11:15:ssä me löydämme täyttymyksen: „*Maailman kuninkuus on tullut meidän Herrallemme ja hänen Voidellullensa, ja hän hallitseva aina ja iankaikkisesti.*” Se ei voi olla „niin tai näin” – Jumalan Sana on aina, jokaisen aiheen kohdalla „Niin ja Amen”.

„*Minä teen heidän kanssansa rauhan liiton – se on oleva iankaikkinen liitto heidän kanssansa – istutan ja runsaasti kartutan heidät ja asetan pyhäkköni olemaan heidän keskellensä iankaikkisesti. Minun asumukseni on oleva heidän yllänsä, ja minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. Ja pakanakansat tulevat tietämään, että minä olen Herra, joka pyhitän Israelin, kun minun pyhäkköni on heidän keskellensä iankaikkisesti.*” (Hes.37:26-28). Ja niin, kuin sen monet Raamatun paikat todistavat, on se oleva.

Sanokaamme se vielä kerran: Ensimmäiset neljä sinettiä viittaavat antikristilliseen valtaan sen neljässä kehitysvaiheessa (Ilm. 6:1- 8) rinnakkain seurakuntajaksojen kanssa (Ilm. 2 + 3). Viides sinetti näyttää juutalaiset marttyyrit – myös Holokaustin marttyyrit – polttouhrialttarin alla ja sanoo ennakolta, että heidän verensä kostetaan ja että loputkin kanssapalvelijat ja veljet ovat samalla tavalla kärsivä kuoleman (Ilm. 6:9-11).

Kuudennen sinetin kanssa me näemme sisäänjohtamisen Herran päivään: tapahtuu valtava maanjäristys, aurinko pimenee, kuu muuttuu vereksi, tähdet putoilevat taivaalta, se tarkoittaa todella: „Sillä heidän vihansa suuri päivä on tullut, ja kuka voi kestää?” (Ilm. 6:12-17). Viimeistään nyt kaikki huomaavat sen, että tuosta hetkestä lähtien kuvataan tapahtumat, jotka ovat tapahtuva vasta ylöstempauksen jälkeen kuudennen ja seitsemännen sinetin ajanjakson aikana. Siihen kuuluvat kaikki pasuunatuomiot aina seitsemään vihanmaljaan saakka (luku 16). Jäljelle jää sitten vain suuren Babylonin tuomitseminen, joka on pukeutunut purppuraan (luvut 17 + 18).

Siitä, mitä tänä aikana on maan päällä tapahtuva, ei kenenkään, joka kuuluu morsiusseurakuntaan, tarvitse olla huolissaan. Kaikki on tapahtuva kirjaimellisesti, niinkuin lukujen ja jakeitten mukaisesti on kirjoitettu. Seitsemäs sinetti (Ilm. 8:1) ei myöskään ole vain hiljaisuus taivaassa. Meille sanotaan heti jakeesta 2 alkaen se, mitä silloin tapahtuu: Johannes näki silloin seitsemän enkeliä, jotka seisovat Jumalan edessä, joille annettiin seitsemän pasuunaa. Ja heti me saamme tietää edelleen, mitkä tuomiot kunkin pasuunan puhalluksen kohdalla kohtaavat maata. Amen. Viimeistä ajanjaksoa varten kaikki on sanottu ennalta tarkimmin, on se sitten kirjoitettu luvussa 7, luvussa 8, luvussa 9, luvussa 10, luvussa 11 tai sen jälkeen. Kaikki on täyttyvä kirjaimellisesti.

Kaikella rehellisyydellä

Mitä suurimmalla kunnioituksella ja kiitollisuudella me tunnustamme sen todeksi, mitä Jumala on tehnyt meidän ajassamme ylikuunnollisella tavalla. Kuitenkin sen kautta Hän halusi näyttää meille tien tuoda meidät takaisin alkuun, alkuperäiselle perustukselle, apostolien oppeihin, Sanansa ainoaan absoluuttiin. Sillä vain siten me olemme kokeva täydellisen yhteyden ja täydellistytymisen armosta.

Neljälle evankelistalle oli kaikkein tärkeintä se, että kaikki, mitä oli tapahtunut, Matt. 1:stä Joh.21:een saakka Kirjoitusten mukaisesti asetettiin oikein paikoilleen: „Tämä kaikki on tapahtunut, että Sana kävisi toteen...” (Matt.1:22). „Sillä tämä tapahtui, että kirjoitus kävisi toteen...” (Joh. 19:36). Saman teki myös Pietari vielä ennen helluntaipäivää: „Sillä psalmien kirjassa on kirjoitettuna...” (Apt.1) ja sitten erityisesti Pyhän Hengen

vuodattamisen jälkeen: „...tässä toteutuu profeetta Joelin lupaus...” (Apt.2). Ylösnousemuksen jälkeen meidän Herramme sanoi: „Tätä tarkoittivat minun sanani, kun minä puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne, että kaiken pitää käymän toteen, mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa.” (Luuk. 24:44). Niin, ja vain täyttymyksen yhteydessä Hän avasi omilleen ymmärryksen Kirjoituksia varten (jae 45).

Paavali viittaa samoin yhä uudelleen Pyhiin Kirjoituksiin ja on voinut asettaa paikoilleen oman palvelustehtävänsä vieläpä oikeaan ajankohtaan, kun pelastus juutalaisten tyköä siirtyi pakanoille, Jes. 49:6:ssa: „Sillä näin on Herra meitä käsenyt: »Minä olen pannut sinut pakanain valkeudeksi, että sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti.»” (Apt. 13:41 - 51). Hänet oli kutsuttu, pakanoille „julistamaan Jumalan evankeliumia, jonka Jumala on edeltä luvannut profeettainsa kautta pyhissä kirjoituksissa” (Room. 1:1-5). Samoin me voimme asettaa oikein paikoilleen veli Branhamin palvelustehtävän Pyhiin Kirjoituksiin. Ne ovat myös minun julistukseni ainoa perustus. Minun täytyy vedota Matt. 24:45-47:ään, koska Herra itse on sen minulle kovalla äänellä huudahtanut. Minun täytyy vedota 2 Tim. 4:1-5:een, koska Herra on sen minulle kovalla äänellä puhunut. Myös tämänhetkinen palvelustehtävä täytyy tulla raamatullisesti oikein asetetuksi paikoilleen.

Ei riitä, olla vilpiton ja puhua veli Branhamista ja hänen palvelustehtävästään. Kirjoitetun ja paljastetun Sanan raamatullinen paikoilleenasettaminen on tärkein. Siihen kuuluu esimerkiksi, että me emme aseta yhtäaikaiseksi sinettien avaamista maaliskuussa 1963 niiden täyttymyksen kanssa, saatikka Kristuksen takaisinpaluuta. Ilmestyminen pilvessä oli kuitenkin vain viittaus sinettien avaamiseen! Veli Branham on sen selvästi sanonut. Asiat, jotka ovat vielä tulevia, puhuttiin, kuin ne olisivat jo tapahtuneet. Kuitenkin se on niin koko raamatullisen profetian kanssa. Jesaja näki luvussa 53 jo ristiinnaulitsemisen tapahtuneena, vaikkakin se oli vielä 800 vuoden päässä tulevaisuudessa. Apostoli Johannes näki kaiken, mikä tulisi, niin kuin se olisi jo tapahtunut: Hän näki hääaterian (luku 19); luvussa 20 hän näki tuomion valkoisen valtaistuimen edessä, ja vieläpä uuden Jerusalemin, miten se laskeutui alas maan ylle – ja se on yhä vielä ylhäällä. Hän näki myös jo uuden taivaan ja uuden maan (luku 21).

Kaikella selvyydellä täytyy tulla sanotuksi, että me elämme yhä vielä armonajassa. Uuden liiton veri on yhä armoistuimella. Jeesus

Kristus on uuden liiton välimies ja pysyy meidän puolestapuhujanamme, kunnes viimeinen valittu on kutsuttu (Heb. 9:11-22 mm.). Jokaisessa ajanjaksossa Lunastaja on vaatinut lunastetut itselleen. Takaisinpaluussaan Hän on täydellistytävä tämän vaatimuksen omissaan ruumiinmuuttumisen kautta. „... *eikä vain se, vaan myös me, joilla on Hengen esikoislahja, mekin huokaamme sisimmässämme, odottaen lapseksi-ottamista, meidän ruumiimme lunastusta*” (Room. 8:23). Ilm.7:n mukaisesti lukematon joukko on vielä suuressa ahdistuksenajassa *pesevä vaatteensa Karitsan veressä* (jae 14). Hyvä hänen, joka uskoo, niin kuin Kirjoitukset sanovat, ja irrottautuu jokaisesta tulkinnasta!

Veli Branhamin ainutlaatuisen palvelustehtävän me olemme vuosien ajan yhä uudelleen valaisseet raamatullisesti ja sataprosenttisesti asettaneet Pyhien Kirjoitusten perustukselle. Se on niin selvä, että hän oli seitsemän seurakuntajakson viimeisessä jaksossa sanansaattaja, jonka palvelustehtävän kautta salaisuudet paljastettiin, kaikki opit, perusteellisesti ottaen kaikki tuotiin jälleen alkuperäiseen tilaan niinkuin alussa. Se että hän on odottanut vielä enemmän, kuin mitä oli jo tapahtunut, on myös meille tunnettua. Kuka voi tietää sen paremmin kuin minä, joka olen kääntänyt hänen saarnansa saksankielelle vuodesta 1958 lähtien? Kun veli Branham sanoi marraskuussa 1963, että hänen ääninauhojaan käännetään saksankielelle ja pyöritetään satojen edessä, hän ei ole voinut tarkoittaa ketään muuta, koska ei ollut ketään.

Onko kyse siitä, että kaikki veli Branhamin ilmaukset absoluuttina asetetaan Kirjoitusten yläpuolelle ja, kuten monet tekevät, vieläpä joukoittain käytetään lainauksia häneltä, oikeuttamaan omat opit? Eikö sen kautta toistu se, mitä Pietari jo aikanaan on kirjoittanut, että Sanassa vakaantumattomat myös tänä päivänä kääntävät kaiken kieron omaksi kadotukseksen (2Piet. 3:13-18)? Löydetään kylliksi lainauksia, jotka aivan vilpittömästi annetaan eteenpäin – valitettavasi vain, ja se olkoon Jumalalle sanottu ja valitettu, ilman raamatullista paikoilleen asettamista. Kyllä, voidaan olla vilpittömiä ja siinä vilpittömästi väärässä ja halutaan tehdä Jumalalle jokin palvelustehtävä, ilman että on kutsuttu siihen ja sen seurauksena olematta Jumalan tahdossa.

Jumalallinen kutsuminen ja lähettäminen, jonka profeetta on vahvistanut todistajien, Sothmannin ja Woodin, läsnäolossa 3. joulukuuta 1962, on peruuttamaton. Minun palvelustehtäväni on pelastushistoriallisesti yhteenliitetty veli Branhamin palvelus-

tehtävän kanssa. Se mitä tulee tiettyihin odotuksiin sanomanpiirien sisällä, jotka vetoavat lainauksiin, täytyy vielä kerran tulla sanotuksi: Jos Raamatussa ei ole jotakin varten mitään lupaus, silloin ei myöskään ole mitään täyttymystä. Tulkinnat pitävät sisällään vääriä toiveita, ja juuri niitä me emme tarvitse, sillä ne johtavat pettymykseen. Veli Branhamin palvelustehtävä on lopullisesti päätöksessä, niinkuin on Mooseksen, Elian, Johannes Kastajan ja jokaisen muun palvelustehtävä. Mutta hengellinen ruoka jaetaan nyt Matt. 24:45-47:n mukaisesti yhdessä kaikkien palvelijoiden kanssa maailmanlaajuisesti. Kuitenkin se piti ensin varastoida, niinkuin veli Branham on sen toistuvasti sanonut. Minä voin todistaa Herran kutsun perusteella tehneeni molemmat: ensin varastoimisen ja sitten jakamisen. Ei vielä milloinkaan aikaisemmin ole voitu vedota Sanaan: „*Totisesti minä sanon teille: Hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi*” (jae 47): „Tänä päivänä tämä Kirjoitus on käynyt toteen.” Viimeinen Sanoma on suoraan yhteenliitetty Matt. 25:een: „*Katso, Ylkä tulee! Menkää Häntä vastaan.*” Viisaat neitsyet kuulevat sen, puhdistavat lamppunsa ja täyttävät ruukkunsa. Tyhmät neitsyet kulkevat sen ohitse ja laiminlyövät valmistumisensa. Joka hylkää jäljessäseuraavan palvelustehtävän, hänen on kysyttävä itseltään, onko hän todella ymmärtänyt edelläkulkeneen. Mitä olisi ollut, ellei Herra itse olisi vuosia aikaisemmin pitänyt huolen siitä, että sanansaattajan kotiinmenon Sanoma ylipäänsä on voitu kantaa kaikkeen maailmaan?

Loppu kruunataan

Nyt, juuri ennen meidän Herramme takaisinpaluuta, on kyse siitä, että Jeesuksen Kristuksen seurakuntaan kuuluvat johdetaan ulos kaikesta hengellisestä orjuudesta ja sekoituksesta, myös Sanoman sisällä, jotta he todella voivat palvella Herraa Hänen vapautettuna kansanaan. Se on yksistään raamatullinen uloskutsumisen Sanoma: Takaisin alkuun! Takaisin Sanaan! Takaisin evankeliumiin, jota Paavali ja apostolit saarnasivat. Jokainen muu julistus on myös Gal. 1:6-10 mukaisesti kirouksen alla. Tämän tekstin pitäisi kaikkien lukea ja ottaa vakavasti, samoin 2 Kor. 11:1-6. Paavali halusi johtaa Kristuksen tykö puhtaan neitsyen. Saman halusi tehdä myös veli Branham. Sen haluaa tehdä jokainen totinen Kristuksen palvelija. Niinkuin käärme kuitenkin alusta asti on johtanut harhaan ne, jotka eivät ole pysyneet lujina Sanassa, niin vihollinen tekee myös nyt.

Saatana pysyy aina aiheessa, mutta ei milloinkaan Totuudessa (Joh. 8:44).

Mutta todellisia valittuja, morsiameen kuuluvia ei voida johtaa harhaan. Ef. 5:27 mukaisesti se on Herra itse, joka on asettava kasvojensa eteen seurakuntansa ihanassa kauneudessa, ilman tahraa ja ilman ryppeä. Hyvin tärkeää on, että me uskomme ja koemme lupaukset, jotka Herra on antanut meidän aikaamme varten. Veli Branham sanoi: *„Mistä Hän puhuu Malakia 4:5:ssä? Ennalleenasettamisesta. Että meidät tuodaan takaisin alkuperäiseen helluntaiuskoon, ihmisten tykö saman helluntaisanoman kanssa, saman helluntaimerkin, saman helluntaitodistuksen, saman Jumalan, saman voiman ja saman opin ja kaiken muun kanssa. Itse tulipatsas, jonka edessä Paavali matkalla Damaskoon kaatui maahan, on todistuksena meidän keskuudessamme. Hän tekee saman kuin silloin: Hän tuo meidät yhteen.”* (Yhdistymisen aika ja merkki. 18. elokuuta 1963).

Missä on nyt uloskutsuttu seurakunta? Me näemme, miten pitkälle Mooses johti suoran Jumalan johdatuksen alla Israelin seurakuntaa. Kuitenkin profetta oli täyttänyt tehtävänsä. Kannattaa lukea hänen päätöspuheensa 5. Mooseksen kirjassa luvuissa 27-34, jotka ottavat mukaan kaikki alueet, erityisesti kahdentoista heimon siunaukset. Mooseksen tuli nousta Nebon vuorelle ja katsella luvattua maata, mutta sisään maahan hän ei saanut mennä. Siellä Herra otti palvelijansa luoksensa, yksi ajanjakso kului loppuun, seuraava alkoi. Joosuan aikana papit kantoivat liitonarkkia ja Jordan ylitettiin kuivin jaloin niinkuin aikaisemmin Punainen Meri, ja Luvattu maa valloitettiin. Myös Joosuan kirjan luvut todistavat jumalallisesta pelastushistoriasta. Me näemme siinä, miten se jatkui. *„Ja Joosua sanoi kansalle: »Pyhittäytykää, sillä huomenna Herra on tekevä ihmeellisiä tekoja teidän keskuudessanne!» Mutta papeille Joosua sanoi näin: »Ottakaa liitonarkki ja kulkekaa kansan edellä!» Niin he ottivat liitonarkin ja kulkivat kansan edellä.* (Joosua 3:5-6). Me emme tarvitse mitään kahdeksatta sanansaattajaa, se, mitä me tarvitsemme, on Liiton Sana, Pyhät Kirjoitukset. Amen.

Senjälkeen kun Herra itse oli johdattanut Israelin kansan siihen saakka, ilmestyi Hän Joosualle sotajoukkojen päällikkönä paljastettu miekka kädessä. Joosua lankesi maahan Hänen edessään, palvoakseen Häntä ja kysyi: *„Mitä herrallani on sanottavana palvelijalleen?»* *„Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä”* (Joos. 5:3-5).

Tämän jälkeen tuli erikoinen päivä, voiton päivä Jumalan kansalle. Aurinko jäi paikoilleen keskelle taivasta, ja Herran sotajoukkojen päämies kulki edellä ja taisteli Israelin puolesta. Mutta näemmekö me, mihin saakka seurakunta johdettiin veli Branhamin palvelustehtävän kautta? Näemmekö me, miten se jatkui ja jatkuu yhä edelleen?

Myös tämä esiintuominen auttakoon siinä, että jokainen, joka kuuluu morsiusseurakuntaan, ottaa vaarin taivaallisen Yljän äänestä ja antaa asettaa itsensä henkilökohtaisesti paikalleen Jumalan tahtoon ja pelastussuunnitelmaan. Täydellisessä ennalleenpalauttamisessa, joka meille luvattiin, Herran seurakunta Kristuksen ruumiina, Jumalan huoneena, Totuuden pylväänä ja perustuksena on tarkalleen seisova sellaisena kuin alkuperäisessä alussa: sama saarna, samat opit, sama kaste, sama hengenkaste – kaikki niin, kuin alussa oli: siis yksi Herra, yksi usko, yksi kaste (Ef. 4). Ei yksi ryhmä täällä ja toinen tuolla, vaan niinkuin uskovaksitulleet tuolloin olivat yksi sydän ja yksi sielu, he nyt lopussa ovat oleva jokaisessa maassa ja jokaisessa kaupungissa yksi sydän ja yksi sielu.

Me olemme lohdutetut. Herra itse, Golgatan Voittaja, joka on voittanut kaikki vihollisvallat ja on asettanut ne häpeäpaaluun, kulkee meidän edellämme (Kol.2:12-15). Hän, joka on johtanut meidät ulos väkevällä kädellä, on myös johdettava meidät sisään väkevällä kädellä ja korotetulla käsivarrella. „*Herran oikea käsi on kohotettu, Herran oikea käsi säilyttää voiton!*” (Ps. 118:15-16; saks. käännös). Yksikään lupaus ei jää toteutumatta. Hän, meidän Herramme ja Lunastajamme, tuo lunastustyönsä päätökseen ja me saamme olla osalliset siihen.

Se on ollut kannattavaa

Minä voin katsoa taaksepäin yli kuuteenkymmeneen vuoteen Jumalan valtakunnassa. 1948 minä koin kääntymisen Kristukselle ja vastaanotin pelastusvarmuuden, että olin tullut Jumalan lapseksi. Muiden kokemusten kanssa, jotka Herra minulle lahjoitti, jatkui se eteenpäin Jeesuksen Kristuksen seuraamisessa. Jo 1949 minä osallistuin kansainväliseen helluntaikonferenssiin Hampurissa. Vuodesta 1952 lähtien minä olen saarnannut säännöllisesti.

Kokemukset kokouksissa ja henkilökohtaiset tapaamiset veli Branhamin kanssa vuosina 1955, 1958 ja 1962 olivat merkkipaaluja minun hengellisessä elämässäni. Suorasta yhteydestä hänen kanssaan todistavat vielä tänä päivänä 21 kirjettä. Ensimmäinen on 11:ltä marraskuuta 1958, viimeinen 30:ltä syyskuuta 1965. Hänen saarnojensa kautta, jotka lähetettiin minulle säännöllisesti, minut on johdatettu yhä syvemmälle Pyhiin Kirjoituksiin.

Minun 2. huhtikuuta 1962 kutsumiseni sanamuoto on teille kaikille tunnettu jo vuosien ajan. Sanaa minä olen jo saarnannut aikaisemmin, kuitenkin siitä alkaen minun tuli mennä muihin kaupunkeihin. Suoran kutsumisen perusteella minä olen ajanut kaupungista kaupunkiin, olen matkustanut maasta maahan, lentänyt mantereelta mantereelle ja olen julistanut Sanaa, niinkuin Herra on sen minulle käsenyt.

Kaikille, jotka voivat sen uskoa, minä todistan vielä kerran, että kaikki kokemukset, jotka minä kulloinkin olen maininnut, ovat totta. Samoin kuin, että minä olen nähnyt veli Branhamin perjantaina, 24. joulukuuta 1965, hänen kotiinmenonsa hetkessä, miten hän oli pilven päällä, joka näytti samankaltaiselta kuin pilvi 28. helmikuuta 1963. Se on niin totta, kuin Jumala elää. Elisahan näki myös, miten Elia otettiin taivaaseen (2Kun.2). Tässä näyssä minä sanoin: „Veli Branham, ethän sinä ole Ihmisenpoika, miksi minä näen sinut pilven päällä?” Sinä ajankohtana minä en tiennyt vielä mitään hänen auto-onnettomuudestaan, jonka hän oli kokenut 18. joulukuuta 1965.

Minun silmäni olivat kai viimeiset, jotka ovat nähneet veli Branhamin arkussa 10. huhtikuuta 1966 hautausurakoitsija herra Coot'n läsnä ollessa. Hänen onnettomuudessa vaikeasti loukkaantuneet kasvonsa olivat hyvin moitteettomasti korjattu ja palsamoitu, hän näytti kauniilta ja hänellä oli luonnollinen hymy.

Pääsiäissunnuntaina 11. huhtikuuta 1966 tapahtui hautaaminen. Odotus, että hänen ylösnousemisensa tapahtuisi, oli suuri. Sen tähden hautaamista viivytettiin, laulamalla kuoroja „Usko se vaan” ja „Lumivalkoisen kyyhkysen siivillä” yhä uudelleen ja yhä uudelleen.

Illalla hautajaisten jälkeen minulle tuli selväksi, että nyt oli tullut aika kantaa Jumalan lahjoittama Sanoma kaikkeen maailmaan. Niinkuin veli Branham sanoi sen minulle 3. joulukuuta 1963, olin minä odottanut hengellisen ruuan jakamisen kanssa, kunnes sain

loputkin, ja aika oli täyttynyt. Jumalallisen ennaltamääräämisen perusteella minä sain nyt suorittaa pelastushistoriallisen tehtävän.

Niin minä aloin suunnitella ja toteuttaa 1966/67 kokouksia Länsi-Euroopan kaupungeissa, joihin minä olin kutsunut kunnioitetun Pearry Greenin. Vuodesta 1968 lähtien minä matkustin myös Itä-Euroopan maihin, Venäjälle saakka. Muut maat ja mantereet seurasivat. Kutsun perusteella minä saarnasin myös Kanadassa ja USA:ssa, sitten latinalaisessa Amerikassa, Afrikassa, Aasiassa, aina Australiaan ja Uuteen Seelantiin asti. Vuoteen 1979 mennessä minä olin saarnannut 85 kansakunnassa ja julistanut Lopunajansanomaa, iankaikkisesti pätevää Jumalan Sanaa, samalla kun minä kylvin Sanaa alkuperäisenä siemenenä, niinkuin Herra itse on sen tehnyt (Matt. 13:38-38; Mark. 4:14; Luuk. 8:11). Ne olivat minun Herralle tekemäni palvelustehtäväni siunatuimmat vuodet. Uskollinen Jumala on lahjoittanut jokaiselle matkalle armon ja antanut siunauksensa.

Kaikkina niinä vuosina meillä oli myös täällä Krefeldissä aina siunatut kokoukset Jumalan läsnäolossa, ja valtavat Hengen vaikutukset tulivat esiin. Mutta toukokuussa 1979 saatana halusi tuhota minut, seurakunnan ja työn, kuitenkin on osoittautunut todeksi se, mitä meidän Herramme on sanonut seurakunnastaan: „... eivätkä helvetin portit voita sitä” (Matt. 16:18). Myös sen, mitä Hän sanoi Pietarille, minä olen kokenut henkilökohtaisesti: „*Simon, Simon, katso, saatana on tavoitellut teitä valtaansa, seuloakseen teitä niinkuin nisuja; Mutta minä olen rukoillut sinun puolestasi, ettei sinun uskosi raukeaisi tyhjään. Ja kun sinä kerran palajat, niin vahvista veljiäsi!*” (Luuk.22:31-32).

Tänään minä katselen moniin vuosiin taaksepäin, eivätkä ne enää ole 85 maata kuten vuonna 1979, vaan 155, joissa olen saanut julistaa kallisarvoista, paljastettua Sanaa, välittämättä mainemurhasta ja panettelusta. Parhailaan tuhannet kuulevat Jumalan Sanaa viikoittain lähetetyissä TV-lähetyksissä kaikissa maanosissa. Koko maailma saavutetaan, missä ei henkilökohtaisesti, siellä radio- ja televisiolähetysten kautta, online-lähetysten kautta, kirjallisuuden kautta, kuukausittaisten yli 7500 CD:n ja DVD:n kautta 13 eri kielellä. Käy toteen se: „*Jumalan valtakunnan evankeliumi saarnataan kaikille kansoille todistukseksi*”, ja samanaikaisesti Herra kutsuu valittunsa ulos jokaisesta hengellisestä sekoituksesta.

Lopussa me odotamme kaksinkertaista ennalleenpalauttamista, valtavinta Jumalan Hengen toimintaa, todellista Jumalan

rakkaudella täytettynäolemista. Vain täydellinen rakkaus menee sinne sisään: se on Jumalan rakkaus, joka Pyhän Hengen kautta vuodatetaan meidän sydämiimme. Vain silloin tulevat julki yhdeksän hengenlahjaa (1Kor.12+14) seurakunnan rakentumiseksi ja yhdeksän hengenhedelmää henkilökohtaisessa elämässä (Gal. 5:22-24). Jumalan rakkaus, niinkuin se Golgatan ristillä tuli esiin, yhdistää kaikki lunastetut toinen toisiinsa – aina anteeksiantamuksen ja sovituksen kanssa. Ei joku erityistietäminen, vaan Jumalan rakkaus, joka ottaa mukaansa kaikki valitut, on täydellisyyden side. Paavali suuntaa kuitenkin valituille ja vain heidän kohdallaan se tulee todeksi: „*Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valituista, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, säävyisyyteen, pitkämielisyyteen, kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos kenellä on moitetta toista vastaan. Niinkuin Herrakin on antanut teille anteeksi, niin myös te antakaa. Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen, mikä on täydellisyyden side” (Kol. 3:12-14).*

Viimeinen Jumalan toiminta on oleva varhais- ja myöhäissateeseen yhteydessä, mikä on luvattu ennen Kristuksen takaisinpaluuta, ja kaikki totisesti uskovat ovat oleva yksi sydän ja yksi sielu: „*Niin olkaa kärsivällisiä, veljet, Herran takaisinpaluuseen asti! Muistakaa: peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti sitä vartoen, kunnes saa varhais- ja myöhäissateen” (Jaak. 5:7; saks. käännös).*

„*...Jobin kärsivällisyydestä te olette kuulleet, ja pääsyt siitä, jonka Herra on hänelle valmistanut; siitä te tunnistatte, että Herra on rikas myötätunnossa ja täynnä armahtavaisuutta” (Jaak. 5:10-11; saks. käännös).*

Odottakaamme kärsivällisesti, niinkuin Job on kärsivällisesti odottanut, hepreankielellä „taistellut”, ja joka raskaiden koettelemusten jälkeen on kokenut paljon valtavampaa kuin aikaisemmin. Ei enää huokailen toinen toistansa vastaan, vaan pysyen uskollisena Herran takaisinpaluuseen asti. Uskollinen Jumala siunatkoon meitä, niin kuin Hän esimerkkinä Jobin kanssa on tehnyt. Kaikki, jotka olivat ymmärtäneet hänet väärin ja olivat syyttäneet häntä, istuivat sitten hänen kanssaan saman pöydän ääressä. Mehän tiedämme, että meidän Lunastajamme elää ja on tekevä kaiken hyväksi täydellistyttämisessä. Kaikki, jotka ovat pysyneet uskollisina eivätkä ole antaneet johtaa itseänsä harhaan, ovat kokeva sen mukana.

„Ja kun Job rukoili ystäväinsä puolesta, käänsi Herra Jobin kohtalon, ja Herra antoi Jobille kaikkea kaksin verroin enemmän, kuin hänellä ennen oli ollut. Ja kaikki hänen veljensä ja sisarensa ja kaikki hänen entiset tuttavansa tulivat hänen tykönsä ja aterioitsivat hänen kanssaan hänen talossansa, ja he surkuttelivat ja lohduttivat häntä kaikesta siitä onnettomuudesta, jonka Herra oli antanut kohdata häntä. Ja he antoivat kukin hänelle yhden arvokkaan rahakolikon ja kultaisen sormuksen” (Job 42:10-11; saks. käännös).

Vuosi 2012

Vuosi 2012 on minulle juhlavuosi. Huhtikuun 2. päivän 1962 ainutlaatuisen kokemuksen muistaminen pysyy minussa ikuisesti. Mitä Herra on minulle sanonut tuona maanantai-aamuna 50 vuotta sitten, sen minä olen tehnyt parhaan tietoni ja omantuntoni mukaan. Seuraavat raamatunpaikat minä asetan vaatimukseksi itseäni kohtaan viittauksella lähettämiseen:

„Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka minä lähetän, se ottaa vastaan minut; mutta joka ottaa vastaan minut, se ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt” (Joh.13:20).

„Muistakaa se sana, jonka minä teille sanoin: »Ei ole palvelija herraansa suurempi.« Jos he ovat minua vainonneet, niin he teitänkin vainoavat; jos he ottaneet vaarin minun sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne” (Joh. 15:20).

„... sillä sitä varten minä olen sinulle ilmestynyt, että asettaisin sinut palvelijakseni ja sen todistajaksi, mitä sinä olet minulta nähnyt ja sen, mitä minä vielä annan sinun nähdä” (Apt. 26:16; saks.).

Vuoden 2011 päätös ja vuoden 2012 aloitus olivat yli kaikkien määrrien siunatut. Enemmän kuin tuhat veljeä ja sisarta oli täällä Missions-Zentrumissa kokoontuneina, online-yhteyskiintiö on saavuttanut luvun 999 yhteyspaikan, joissa suurimmaksi osaksi kokonaisia seurakuntia kokoontui yhteen. Kuukausittain lähetettyjen audiokasettien, CD ja DVD levyjen kautta kymmenentuhannet koko maailmassa ovat yhdistyneinä meidän ja Herran kanssa. Suoraa tehtävään asettamista vastaten minä olen julistanut Sanaa nyt enemmän kuin puolivuosisataa ja jakanut hengellistä ruokaa. Uskollinen Herra ja Lunastaja itse on tekevä päätöksen.

Hän on Mooseksen aikana asettanut riemuvuoden (3Moos. 25). Luuk 4:ssä meidän Herramme otti viittauksen Jes. 61:1-2:een ja viittasi riemuvuoteen: „*Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille; hän on lähettänyt minut saarnaamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen, saarnaamaan Herran otollista vuotta*” (jakeet 18-19).

Herra lahjoittakoon meille myös vuoden 2012 armonvuodeksi. Me tulemme edelleen julistamaan ilosanomaa, ja Hänen lähettäminään julistamme kaikille sidotuille ja kaikille hengellisesti vangituille vapautusta, kaikille hengellisesti sokeille silmienvaloa ja kaikkea, mikä kuuluu täyteen evankeliumiin ja siihen sisällytettynä sielu, henki ja ruumis. Kaikki, jotka ovat vetäytyneet pois, ovat kutsutut palaamaan takaisin. Me kuljemme jumalallisen pelastushistorian huippukohtaa kohti. Sitten kun aika on täyttynyt, se on tapahtuva. Ja me laskemme sen tapahtuvan pian.

„*Silloin hänen äänensä järkytti maata, mutta nyt hän on luvannut sanoen: »Vielä kerran minä liikutan maan, jopa taivaankin.»*” (Heb. 12:26).

„*...hän tehköön teidät kykeneviksi kaikkeen hyvään, voidaksenne toteuttaa hänen tahtonsa, ja vaikuttakoon teissä sen, mikä on hänelle otollista, Jeesuksen Kristuksen kautta; hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen*” (Heb. 13:21).

„*Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellansa.*” (Ilm. 3:21).

Israel maailman näköpisteessä

Ajankohtaisissa neuvotteluissa Lähi-idässä meitä kiinnostaa ennen kaikkea Israel ja rauhanprosessi. Erään Spiegel-lehden online-kuvauksen mukaan 23:lta tammikuuta 2012 on EU-ulkoministeri nimittänyt saksalaisen diplomaatin Andreas Reinicken eurooppalaiseksi erityislähettilääksi rauhanprosessia varten Lähi-itään. Hän oli tähän saakka Saksan suurlähettiläs Syyriassa. Reinicken tulee ajaa eteenpäin eurooppalaista Lähi-idän politiikkaa ja tuoda israelilaiset ja palestiinalaiset takaisin neuvottelupöydän ääreen. Hän edustaa EU:ta Lähi-itä- kvartetissa, johon lisäksi kuuluvat YK, USA ja Venäjä.

Toiset lehdistötiedotteet informoivat meitä siitä, mitä on suunniteltu Jerusalemin, Tempelivuoren ja Siionivuoren kanssa.

Me viittaamme erääseen artikkeliin 31:ltä tammikuuta 2012 „Israel ja Vatikaani saavuttavat huomattavia edistysaskelia”. Siinä on kyse neuvotteluista Siioninvuoresta, missä on Daavidin hauta ja se rakennus, jossa tapahtuivat viimeinen ehtoollinen ja Pyhän Hengen vuodatus, jonka Vatikaani haluaisi saada oman ylivaltansa alaisuuteen. Siitä lupailaan nyt jotakin vuokrasopimusta. Paavin lähettiläs, arkkipiispa Antonio Franco, sanoi Jerusalemin tapaamisen jälkeen „Radio Vatikaanin” mukaan: „Oli todella suuria edistysaskelia, jotka antavat meidän toivoa, että kohtuullisessa, lyhyessä ajassa voidaan päästä sopimukseen kaikista kirkon elämän ja toiminnan näkökohdista Israelissa...” .

30. tammikuuta 2012 kertoi „Tuomiokirkkoradio”, Kölnin arkkihiippakunnan lähetys, neuvotteluista Vatikaanin ja palestiinalaisten välillä. Niissä on kyse jostakin perustus-sopimuksesta, jolle katolisen kirkon oikeudet Itä-Jerusalemissa ja palestiinalaisalueilla tullaan vahvistamaan.

Paavi ja palestiinalaisedustajat kalliomoskeijan edessä Temppevivuorella

Palestiinalaiset ilmaisevat samanaikaisesti jopa olevansa valmiit asettamaan Temppevivuoren, islaminuskon kolmanneksi pyhimmän paikan jonkun yhteisen komitean hallinnon alaisuuteen. Kaikki on valmistelussa sopimuksen solmimiseen, jonka Raamattu kuvaa meille liittona: „*Ja hän tekee lujan liiton kansanjoukkojen kanssa yhden vuosiviikon ajaksi...*” (Dan.9:27; saks. käännös).

Veli Branham sanoi 6. elokuuta 1961, että tämä sopimus osuu suunnilleen samanaikaisesti 70. vuosiviikon alun ja morsiamen ylöstempauksen kanssa. Jumalan pelastussuunnitelman

täydellistytään kansakunnista tulevan seurakunnan kanssa on myös alku liitonkansan Israelin kanssa. Viimeisimpien kehitysten perusteella me tunnistamme yhä selvemmin, että armonaika kansakuntia varten kuluu loppuun ja Israelia varten se puhkeaa. Me emme vain sano sitä – se on, niinkuin Jumala on sen Sanassaan edeltä sanonut.

Koko kristillinen maailma puhuu „ajan merkeistä”. Me menemme Matt. 24:ään, Mark. 13:een ja Luuk. 21:een ja profeetalliseen Sanaan ja koemme nyt mukana, miten neljäs ja viimeinen, nimittäin roomalainen maailmanvalta jälleen syntyy: „*Neljäs peto on neljäs valtakunta, joka syntyy maan päälle, erilainen kuin kaikki muut valtakunnat. Se syö kaiken maan ja tallaa ja murskaa sen. ... Ja sitten valtakunta ja valta ja valtakuntien voima kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle. Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta, ja kaikki vallat palvelevat häntä ja ovat hänelle alamaiset*” (Dan. 7:23-27).

Me saamme huudahtaa toinen toisillemme: „*Kun te näette kaiken tämän tapahtuvan, niin nostakaa päänne, sillä te tiedätte, että teidän lunastuksenne lähestyy!*”

Minä toivon teille kaikille mitä runsainta Jumalan siunausta.

Jumalan tehtävässä toimien

Bt. Frank

Valokuva Missionszentrumissa 5. helmikuuta 2012